Γεννα
Εγκλήματα
Δικαιοσύνη
Αδίκημα
Παφος ✓

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΣΥΣΤΑΛΩΣΙΝ ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ Ν' ΑΝΑΣΤΑΛΩΣΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ.

Ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν ἄρθρῳ εἰς τὴν ἀναγκαιότητα ἐκπονήσεως ἁρμόζοντος ποινικοῦ νόμου πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν φιλησύχων καὶ φιλέργων ἀπὸ τῆς μάστιγος τῶν πλειστῶν καὶ λοιπῶν ἐγκλημάτιῶν καταλήξαντες, εἴπομεν ὅτι θέλομεν ἐκδηλώσει καὶ τὴν περὶ τοῦ θέματος τούτου ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην, οὐχὶ διότι ἐχρῆζεν τὴν ἀξίωσιν, ὅτι ἐσμὲν διὰ τοιαῦτα κατάλληλοι, ἀλλ' ὅπως δῶμεν ἀφορμὴν τοῖς πεῖραν καὶ γνώσεις νομικὰς κεκτημένοις, ἵνα περὶ τούτου λυσιτελές τι εἴπωσιν· εἰς ἐκπλήρωσιν δ' ἤδη τῆς ὑποσχέσεως ἡμῶν προαγόμενοι, ὀφείλομεν ἐν πρώτοις νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι οὔτε ἐξ ἐπαγγέλματος νομικοὶ, ἀλλ' οὔτε τρίβωνες τῆς διοικητικῆς τέχνης ἐσμὲν, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολὺ ἐνδεχόμενον, ἵνα ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἰδεῶν ἡμῶν, ἐξενέγκωμεν καὶ ἰδέας ἀντικειμένας πως εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ ὅρους ξένους ἢ ἀκατάλληλους τῇ νομικῇ γλώσσῃ· διὸ καὶ ἐκ προοιμίου αἰτούμεθα παρὰ τῶν νομομαθῶν συγγνώμην, παρακαλοῦντες αὐτοὺς, ἵνα μὴ κατακρίνωσιν ἀλλ' ἐπιδιορθώσωσιν ἡμᾶς, ἀναπληροῦντες τὸ ἐλλεῖπον ἢ ἀντικαθιστῶντες τὸ ἀκατάλληλον διὰ τοῦ καταλλήλου, ἀποβλέποντες οὐχὶ εἰς τὸ γράμμα, ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα. Καὶ λοιπὸν, καθ' ἡμᾶς, ὅπως συσταλῶσιν οἱ ἐγκληματίαι καὶ ἀναστηλῶσι τὰ ἐγκλήματα, δέον

Α'.) Ν' ἀφαιρεθῇ διὰ νόμου ἀπὸ παντὸς ἐναγοντος τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι ἐξωδικῶς, τιμωρῆται δὲ πᾶς ἐνάγων καὶ πᾶς μάρτυς κατηγορίας, συλ-

Εφημερίδα ΑΛΗΘΕΙΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1888

λαμβανόμενος ἐκ προθέσεως ποιῶν ψευδεῖς καταθέσεις πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἐναγομένου ἐγκληματίου. Τούτου γενομένου, εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ἐγκλήματα κατὰ 25 0)0· καὶ ἰδοὺ πῶς· ὁ κλέπτης καὶ ἐν γένει ὁ ἐγκληματίας κάμνει τὸν ἑξῆς συλλογισμόν· «ἐὰν συλληφθῶ 10 0)0 κλεπτων ἢ ἐν γένει ἐγκληματῶν, καὶ ἐναχθῶ, θὰ εὑρεθῶσι δέκα φίλοι νὰ μεσιτεύσωσι, παρακαλοῦντες, ὑπισχνούμενοι ἢ ἀπειλοῦντες τὸν ἐναγοντά με νὰ συμβιβασθῇ ἐξωδίκως καὶ οὕτω θὰ διαφύγω τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης» βλέπων δὲ καὶ τὸν συλλογισμόν του τοῦτον πραγματοποιούμενον, βαίνει γοργῷ τῷ βήματι, στερρῷ τῷ ποδὶ καὶ θαρραλέᾳ τῇ ἀποφάσει, εἰς τελειοποίησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ὅπως ὅσον οἷόν τε ὀλιγάκις συλλαμβάνηται ἐγκληματῶν· ἐὰν ὅμως ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι ἐξωδίκως, ἀ.) αὐτὸς μὲν (ὁ ἐνάγων) θ' ἀπαλλαχθῇ τῶν ἐνοχλήσεων τῶν μεσιτῶν καὶ β'.) καὶ τῆς εὐθύνης, λέγων, «μακάρι νὰ ἐξηρτατο ἀπο ἐμὲ καὶ θὰ ἐκαμνον τὸ χατῆρί σας, ἀλλὰ βλέπετε δὲν εἶμ' ἐγὼ πλέον ὁ ταβατζῆς, εἶναι ἡ Κυβέρνησις»· ὁ δὲ ἐγκληματίας βλέπων ὅτι τῷ ἐκλείσθη εἷς πόρος, ἐξ οὗ ἠδύνατο ἐκπηδήσας ν' ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν, θὰ συσταλῇ· Β'.) Ν' ἀνακρίνηται κυρίως αὐτὸς ὁ κατηγορούμενος, οἱ δὲ μάρτυρες, ἐὰν μὲν ἐκ τῆς τοῦ κατηγορουμένου ἀνακρίσεως ἀποδεικνύηται πραγματικῶς ἡ τούτου ἐνοχή, εἶναι ὅλως περιττοί, ἐὰν δὲ μένωσιν ἴχνη ἀμφιβολίας, τότε ἔστωσαν οὗτοι εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἰδεῶν. ἃς ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τοῦ κατηγορουμένου θὰ σχηματίζῃ ὁ δικαστής, ἐὰν

δ' οὐδὲν ἢ ἐλάχιστα ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τοῦ κατηγορουμένου διαφωτίζηται ὁ δικαστής, τότε ἑστῶσαν αἱ τῶν μαρτύρων καταθέσεις οἱ ὅρκοι. Καὶ τοῦ μέτρου δὲ τούτου μεγάλα καὶ λυσιτελῆ προσδοκῶμεν τἀποτελέσματα, ἂν μάλιστα, ὡς παρακατιόντες ἐροῦμεν, προσκαλῆται ἅμα τῇ κατηγορίᾳ ὁ κατηγορούμενος εἰς ἀνάκρισιν.

Γ'.) Νὰ διορισθῇ εἰδικὸς προανακριτής. Ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ δικασταί εἰσι τῶν τε πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, διὰ τοῦτο μὴ εὑρίσκοντες ὡς ἐκ τῶν πολλῶν καὶ πολλαπλῶν ὑποθέσεων ἐπαρκείαν, ἀναγκάζονται νὰ ἐκδιδῶσι κλήσεις προσκαλοῦντες τοὺς ἐγκληματίας ἵνα παρουσιασθέντες ἀπολογηθῶσιν, οὐχὶ μεθ' ἡμέρας, οὐχὶ μεθ' ἑβδομάδας, ἀλλὰ μετὰ μῆνας! ἀπὸ τῆς καταγγελίας. καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἀνάκρισιν, ἄλλη μακρὰ προθεσμία καὶ μετὰ ταύτην τρίτη πολλάκις. καὶ οὕτω καθεξῆς· ποῖα δὲ τἀποτελέσματα τῶν μακρῶν τούτων προθεσμιῶν καὶ τῶν μακρῶν διαλειμμάτων μεταξὺ προανακρίσεων, ἀνακρίσεων καὶ κρίσεων; δίδοται τῷ κατηγορουμένῳ πλέον ἢ ὁ ἀπαιτούμενος καιρός, ὅπως μετέλθῃ πᾶν μέσον πρὸς σωτηρίαν του· οἷον, νὰ συναθροίζῃ ἐτὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀντιδίκου του καὶ τῶν καθ' ἑαυτοῦ μαρτύρων πολλὰ τῆς ἑταιρίας μέλη δι' ὧν ἐν πρώτοις μὲν διὰ κολακειῶν καὶ ὑποσχέσεων, εἶτα δὲ καὶ δι' ἀπειλῶν πειρᾶται, καὶ δὲν ἀποτυγχάνει ὡς τὰ πολλά, νὰ πείσῃ καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ νὰ πειθαναγκάσῃ τόν τε κατήγορον καὶ τοὺς τῆς κατηγορίας μάρτυρας νὰ γνωσιμαχήσωσιν, ἢ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἑτοιμάσῃ ἐκ τοῦ ἀσυνειδήτου φυράματος του μάρτυρας ὑπερα-

σπίσεως· καὶ ἐν γένει δίδοται αὐτῷ καιρὸς ὅπως μετέλθῃ πᾶν θεμιτὸν ἢ ἀθέμιτον μέσον, ὅπως ἀπαλλαγῇ. Οἱ γνωρίζοντες ταῦτα ἐξηγοῦσι καὶ διὰ τί δέκα ἐπὶ ἑκατὸν ἐναγόντων παρουσιάζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων· οἱ γνωρίζοντες ταῦτα δύνανται νὰ κατανοήσωσι καὶ τὸ διὰ τί πολλοὶ μάρτυρες ἄλλα λέγουσι τὸ πρῶτον, ἄλλα λέγουσι τὸ δεύτερον καὶ ἄλλα τὸ τρίτον καὶ ποτὲ σχεδὸν δὲν λέγουσι τὴν ἀλήθειαν, προτιμῶντες, ὡς λέγουσι, νὰ πταίσωσι μᾶλλον τοῦ πολυευσπλάγχνου θεοῦ, παρὰ τῶν ἀσπλάγχνων καὶ ἀδυσωπήτων κλεπτῶν. Ἂν ὅμως ὑπάρχῃ προανακριτὴς ἀμέσως προσκαλῶν καὶ παρανακρίνων τόν τε κατηγορούμενον καὶ τοὺς ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς κατηγορίας μάρτυρας, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, αἱ δὲ σχετικῶς, οὕτως εἰπεῖν, καταθέσεις ἁπάντων ἀποτελῶσι τὰς βάσεις τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος, ἀποτελῶσι τὸ κέντρον καὶ ὁρίζωσι τὴν περιφέρειαν, ἐκτὸς τῆς ὁποίας οὐδεὶς νὰ δύνηται τοῦ λοιποῦ ἄνευ τιμωρίας νὰ ἐξέλθῃ, τότε οὔτε αἱ μακραὶ διδόμεναι προθεσμίαι, οὔτε τὰ μακρὰ μεταξὺ προανακρίσεων, ἀνακρίσεων καὶ κρίσεων διαλείμματα δύνανται οὔτε τὸν ἐνάγοντα νὰ βλάπτωσιν, οὔτε τὸν ἐναγόμενον νὰ ὠφελῶσι, διότι τοῦ μὲν δικαστοῦ δικαιουμένου νὰ λέγῃ, «ὃ ἀκήκοα, ἀκήκοα καὶ ὃ γέγραφα, γέγραφα,» θὰ δικαιῶται καὶ ὁ κατήγορος καὶ οἱ τῆς κατηγορίας μάρτυρες ἐν παντὶ καιρῷ καὶ παντὶ περιπτώσει νὰ λέγωσιν, «ὃ εἴπομεν, εἴπομεν, τὸ τερισσὸν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι καὶ ἡμᾶς ἀντ' ἐκείνων καταδικάζει·» ὅθεν ἂς μὴ γνωσιμαχήσωμεν, ἂς μὴ διαστρέψωμεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ παρὰ νὰ κλαί' ἡ μάνα μας, ἂς

Ἐφημερὶς ΑΛΗΘΕΙΑ Τ. ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1899

κλαί' ἡ μάνα τους.» οὕτω δὲ μικραὶ τῷ ἐγκληματίᾳ μένουσιν ἐλπίδες σωτηρίας.

Δ'.) Τὸ Ἀστυνομικὸν σῶμα νὰ διαρρυθμισθῇ ἐπὶ τὸ βελτιώτερον, διότι ἡλίου φαεινότερον κατέστη πλέον ὅτι εἷς τῶν κυριωτάτων παραγόντων τῆς ἐπιπολάσεως τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ νωθρότης τῶν Ἀστυνομικῶν. Ὅταν δυστυχής τις σπουδαίαν ζημίαν ὑπὸ ἐγκληματιῶν ὑφιστάμενος προσέρχηται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὴν τοσοῦτον ἐκ τοῦ δυστυχοῦς ἐκείνου ἱδρῶτα ἐκμυζῶσαν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας του, ἀναγγέλλῃ εἰς αὐτὴν τὸ πάθος του καὶ παρακαλῇ αὐτὴν νὰ μεταβῇ καὶ κάμῃ ἐπὶ τόπου τὰς δεούσας ἐρεύνας καὶ ἀνακρίσεις καὶ ἀκούῃ παρ' αὐτῆς τὸ τυπικὸν ἐκεῖνο «ἔχεις δύο αὐτόπτας μάρτυρας; φέρε μοί τους ἐδῶ νά μοι τὸ εἴπωσι καὶ τότε ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου,» τότε πόσον θάρρος ἐκ τῆς ἀκενώτου ταύτης πηγῆς τῶν τοιούτων Ἀστυνομικῶν συμπεριφορῶν ἀντλοῦσιν οἱ ἐγκληματίαι; ὅταν κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα, ἅτινα, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐκ τῶν κατωτάτων στρωμάτων τῆς κοινωνίας στρατολογηθέντα, διὰ πᾶν ἄλλο εἰσὶ κατάλληλα παρὰ δι' ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, πεμπόμενα εἰς σύλληψιν φυγοδίκου τινὸς κακούργου, συντρώγωσι, συμπίνωσι καὶ συνευωχῶνται μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα ἐπανερχόμενα λέγωσι τοῖς προϊσταμένοις των «οὐδὲν κατωρθώσαμεν,» πόσον τότε θάρρος δίδουσι τοῖς ἐγκληματίαις;

Ε'.) Οἱ ἐν τῇ προανακρίσει θεωρούμενοι ἔνοχοι καὶ παραπεμπόμενοι εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ κρίσιν τοῦ πταισματοδικείου, ὡς

Εφημερίδα ΑΛΗΘΕΙΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1883

καὶ οἱ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πταισματοδεικίου μείζονος, ἢ ὅσην τοῦτο δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ, τιμωρίας θεωρούμενοι, καὶ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον παραπεμπόμενοι, καὶ πρὸ πάντων οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ἐπ' οὐδεμιᾷ ἐγγυήσει ν' ἀφίνωνται ἐλεύθεροι, διότι διὰ τούτου τὸ πρωτοδικεῖον οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, παρὰ σιωπηλῶς τρόπον τινὰ λέγει τῷ ἐγκληματίᾳ, «ἰδού σοι λέγω ὅτι ἡ ποινή σου εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἣν δικαιοῦμαι νά σοι ἐπιβάλω ἐγὼ καὶ διὰ τοῦτό σε παραπέμπω εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον· φρόντισον λοιπὸν ὅσον δύνασαι, μεταχειρισθητι θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα, ὑποσχέθητι, παρακάλεσον, ἀπείλησον κατήγορόν τε καὶ μάρτυρας κατηγορίας, ὅπως ἦτον ἐνοχοποιητικὰς κατὰ σοῦ κάμωσιν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου μαρτυρίας·» καὶ τὸ μὲν δικαστήριον δύναται νὰ εἴπῃ: «ἐγὼ νίπτομαι τὰς χεῖρας, ἂν ἐκ τῆς πράξεώς μου ταύτης προκύπτῃ ἐπιβλαβές τι, ἂς ὄψεται ὁ ἐπιτρέπων ταύτην νόμος,» ὁ ἐγκληματίας ὅμως βλέπων προφανῶς τὴν καταδίκην του, βάλλει εἰς ἐνέργειαν ἅπαντα τὰ ρηθέντα μέσα καὶ κατορθοῖ νὰ τύχῃ ἀφέσεως πρὸς διατάραξιν καὶ βλάβην τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Μή δέ τις νομίσῃ ὅτι ταῦτα, τὸ ὅτι ὁλονότι ὁ ἐγκληματίας ἐπ' ἐγγυήσει ἀπολυόμενος μετέρχεται τοιαῦτα μέσα, εἶναι εἰκασίαι θεωρητικαὶ, ὄχι, εἶναι πράγματα σάρκας καὶ ὀστέα ἔχοντα, εἶναι γεγονότα, ἅτινα καθ' ἑκάστην βλέπομεν γιγνόμενα· καὶ οὗτος εἶναι ὁ κυριώτερος λόγος, δι' ὃν πολλοὺς ἐνῷ τὸ πρωτοδικεῖον θεωρεῖ ἐνόχους, τὸ κακουργιοδικεῖον θεωρεῖ ἀθώους καὶ τοὺς ἀπολύει· διότι ἄκοντες οἱ μάρτυρες, τῇ ἀκουσίᾳ καὶ τοῦ ἐνάγοντος συγκαταθέσει πολλάκις, ἀνάγκῃ

Εφημερίδα ΑΛΗΘΕΙΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1889

καὶ βία πειθόμενοι, τοιοῦσιν ἐκ προθέσεως ἀλλοίας ὅλως ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου καταθέσεις.

ΣΤ'.) Ἐὰν ἐγνωρίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τι τὸ κωλῦον, θὰ ἐξεφράζομεν τὴν ἰδέαν ἵνα οἱ δὶς ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἄλλῳ τινὶ ἐγκλήματι καταδικασθέντες, ἂν ἡ τελευταία αὐτῶν ποινὴ ἦναι ὑπερτριετὴς φυλάκισις, καθὼς καὶ ἅπαντες οἱ εἰς ὑπερτετραετῆ φυλάκισιν καταδικαζόμενοι, ὑφίστανται ταύτην ἐν ὑπερορίᾳ.

Ζ') Τὸ μέτρον, ὅπερ ἐφηρμόσθη ἐν Πάφῳ κατὰ τῶν κλεπτῶν, νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλην τὴν νῆσον, τῶν χωροφυλάκων τεθειμένων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἀνδρῶν ἀμεροληπτων καὶ ὁραστηρίων, καὶ ὡς τοιούτων, πεπροικισμένων καὶ μὲ μείζονα καθήκοντα καὶ δικαιώματα.

Η'.) Αἱ ἐπιτροπαὶ ἑκάστου χωρίου νὰ διατηρῶσιν ὑποχρεωτικῶς ἀκριβεῖς καταλόγους (στατιστικὰς) τῶν παρ' αὐταῖς συμβαινόντων ἐγκλημάτων, σημειοῦσαι καὶ τοὺς, ἢ κατ' αὐτόπτας μάρτυρας ἢ καὶ κατ' ἐλλόγους εἰκασίας, αὐτουργούς· κατὰ τριμηνίαν δὲ τοὐλάχιστον ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφα τῶν καταλόγων τούτων, ἐξ ὧν μεγάλως θὰ διαφωτίζηται περί τε τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἑκάστην συμβαινόντων ἐγκλημάτων καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως πολλῶν ἀτόμων· τὸ τελευταῖον τοῦτο λίαν ἀναγκαῖον τυγχάνει παντὶ δικαστῇ.

Θ'.) Ἐν γένει νὰ κλεισθῇ πᾶσα θύρα, νὰ φραγῇ πᾶς πόρος, ἐρμητικῶς νὰ πωμασθῇ πᾶσα ὀπή, ἐξ ὧν εὐελπιστοῦσιν οἱ ἐγκληματίαι ὅτι δύνανται ἐξερχόμενοι, νὰ διαφεύγωσι τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης καὶ δὲν ψεύδονται, ἤδη, τῶν ἐλπίδων, πολλὰς τοιαύτας παρεχούσης τῆς ἰσχυούσης ποινικῆς δικονομίας.

Ἐφημερίδα ΑΛΗΘΕΙΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1888

Οὗτος εἶναι ὁ σκελετὸς τῶν καθ' ἡμᾶς ληπτέων μέτρων πρὸς συστολὴν τῶν ἐγκλιματιῶν καὶ ἀναστολήν, κατὰ συνέπειαν, τῶν ἐπιπολαζόντων. δυστυχῶς, παρ' ἡμῖν ἐγκλημάτων· δι' οὓς δὲ λόγους προοιμιαζόμενοι εἴπομεν, μακρὰν ἐσμεν τῆς οἰήσεως, ὅτι τὰ ὑφ' ἡμῶν προτεινόμενα ταῦτα μέτρα εἰσὶ τὰ μόνα κατάλληλα, οὐχ ἧττον ὅμως πολὺ θὰ εὐχαριστηθῶμεν καὶ εὐτυχεῖς λογισόμεθα, ἐὰν καὶ ἀφορμὴν μόνον ταῦτα δώσωσιν, ὅπως ἄλλοι εἰδήμονες, τοῦ ποινικοῦ δικαίου μύσται καὶ τῆς Κυβερνητικῆς τέχνης τρίβωνες, προτείνωσι πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τοῦ φιλησύχου μὲν, ἀλλ' ἀνησύχου πλέον καταστάντος λαοῦ, μέτρα· τὸ μόνον, ὅπερ κολακεύει καὶ πείθει ἡμᾶς ὅτι τὰ ὑφ' ἡμῶν προτεινόμενα ταῦτα μέτρα δύνανται, καταλλήλως διενεργούμενά τε καὶ ἐφαρμοζόμενα, ν' ἀποβῶσι λυσιτελῆ καὶ καρποφόρα, εἶναι τοῦτο, ὅτι εἶναι ἠθολογημένα ἐκ τῶν κήπων τῆς πείρας, τῆς πρακτικότητος καὶ πρὸ πάντων ἐξ αὐτῶν τῶν διαθέσεων τῶν ἐγκληματιῶν. Πολλάκις ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν κλεπτῶν, εἴπομεν πολλὰ καὶ διάφορα σχεδία, ἅτινα προτίθεται δῆθεν ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ κατὰ τῶν κλεπτῶν καὶ πάντοτε καὶ πάντας εὕρομεν αὐτὰ (τὰ ἤδη προτεινόμενα) μέτρα φοβουμένους· ὅθεν....

13)25 Μαρτίου 88. ***

Εφημερίδα ΑΛΗΘΕΙΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1888